

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **TNS SERVIS s.r.o.**, IČ 29181241
sídlem K Teplinám 619, Slušovice
zastoupená advokátem JUDr. Vojtěchem Dolinou
sídlem Lešetín IV 777, Zlín

proti
žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
sídlem Na Františku 1039/32, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 19. dubna 2023, č. j.: MPO 24658/23/61100/01000

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobce napadl shora uvedené správní rozhodnutí, kterým nebylo vyhověno jeho námitkám a bylo jako plně oprávněné potvrzeno Opatření podle ust. § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „rozpočtová pravidla“), které bylo provedeno oznámením ze dne 8. 2. 2023, čj. MPO 18772/23/61100/61150. Jednalo se o krácení dotace (sankci) o 25 % z Operačního programu podnikání a inovace pro konkurenceschopnost, porušení se týkalo bodu č. 46 písm. b) Pravidel pro výběr dodavatelů, sankce byla vypočtena podle bodu č. 23 dokumentu D12_2_M Kategorizace sankcí za porušení postupu

zadavatele zakázek čj. MPO 81059/19/61010/61000 (dále také jen „*kategorizace sankcí*“). Krácení se týkalo projektu žalobce č. CZ.01.3.10/0.0/0.0/19_251/0022476.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu a domáhal se jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě uplatnil tyto žalobní body. Protože shora uvedený bod 46 Pravidel pro výběr dodavatelů kopíruje ust. § 222 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o zadávání veřejných zakázek*“), je možné na něj aplikovat soudní judikaturu k tomuto ustanovení se vážící, a to zejména výklad pojmu podstatná změna smlouvy (žalobce poukazuje na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 19. 6. 2008, C-454/06 *Pressetext* – dále také jen „*rozsudek Pressetext*“). Změnu lze považovat za podstatnou, kdyby zavedla podmínky, které by umožnily, pokud by se vyskytovaly v původním postupu při zadávání veřejné zakázky, připuštění jiných uchazečů, nebo pokud by umožnily přijmout jinou nabídku, nebo pokud značnou měrou rozšiřuje zakázku o služby, nebo pokud mění hospodářskou rovnováhu smlouvy ve prospěch poskytovatele. Ekonomickou rovnováhu je možné shledat např. v situaci, v níž zadavatel upustí od části plnění, ale cena zůstane nezměněna. Okolnost, že po odsouhlaseném soupisu prací bude fakturováno 100 % částky, a nikoliv pouze 90 %, podle názoru žalobce nepředstavuje zásadní parametr veřejné zakázky. Žalobce se dovolává judikatury ve správním soudnictví, kterou nijak nespecifikuje. Uvádí, že nebyla měněna cena díla, rozsah prací, termín dodání, změna jakosti díla či použitých materiálů, období realizace ani podstata platebních podmínek. Skutečnost, že 10 % z ceny odpracovaného byla fakturována až po konečném předání díla, nikoliv v rámci měsíčních faktur, podle názoru žalobce žádného potenciálního uchazeče neodradila, nejedná se o parametr, který by uchazeči sledovali jako jeden z hlavních. Uvádí, že dílo bylo realizováno v období sedmi měsíců, a nešla o nijak dlouhou dobu, na uvolnění zádržného by tak dodavatel nijak dlouho nečekal; k neuplatnění došlo na popud žalobce za účelem usnadnění jeho činnosti, kdy odložení fakturace již provedených prací činilo z účetního hlediska potíže. Podle názoru žalobce neuplatněním zádržného nebyla vytvořena ekonomická nerovnováha ve prospěch dodavatele, který nebyl nedůvodně zvýhodněn. Dílo bylo bez vad, bylo provedeno včas, v době, kdy trh negativně zasáhlo zdražování. Celkovou částku peněz, kterou dodavatel dostal bez uplatnění zádržného, považuje za bagatelní. K tomu uvedl tabulku, v níž celková částka za 10 % ceny jako úrok vypočtený ve výši 10 % p.a. z jednotlivých faktur, při plném neproplacení datem splatnosti a dobou 30 dnů po jejich vystavení, jako částku xxxx Kč. Uvádí, že porušil pravidla pro výběr dodavatelů podle čl. 46, ale nesouhlasí s tím, že se jedná o podstatnou změnu závazku. Poukazuje na čl. 47 těchto pravidel pro výběr dodavatelů, kde se operuje s 10 % a 15 % původní hodnotou závazku. Uvádí, že touto argumentací se ministr v napadeném rozhodnutí nezabýval. Za obecné a zkreslující považuje závěr, že vítězný uchazeč mohl disponovat s částkou přesahující 1 milion Kč o 1 až 6 měsíců dříve, které považuje za nezohledňující konkrétní čísla doložená žalobcem a reálný ekonomický dopad. Znovu odkazuje na svou tabulku, z níž podle jeho názoru vyplývá, že vítězný uchazeč mohl disponovat částkou odpovídající 80 % zádržného přibližně pouze o 3 měsíce dříve a částkou odpovídající jedné třetině zádržného přibližně pouze o 1 měsíc dříve. Uvádí, že nejde o tak zásadní odchylku, jakou obsahují další body pravidel pro výběr dodavatelů, tedy např. článek 47, který počítá se změnou hodnoty zakázky a tolerancí 15 % u zakázky na stavební práce. Považuje výklad bodu 46 pravidel pro výběr dodavatelů za nepřiměřeně

přísný, když nedošlo k navýšení hodnoty zakázky a platby do 10 % ceny díla, a žalobci byla uložena sankce ve výši 25 %.

[3] Poukazuje na ust. § 68 odst. 3 správního řádu ohledně náležitostí odůvodnění správního aktu a nevypořádání se se shora uvedenými čísly, k tomu odkazuje na judikaturu týkající se odůvodnění rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2014, čj. 7 As 104/2013-21, komentář ke správnímu řádu). Uvádí, že pokud by se žalovaný zabýval jeho argumentací uvedenou v námitkách, musel by dospět k závěru, že se nejedná o podstatnou změnu smlouvy na plnění zakázky, ale o jiné porušení podle bodu 23 kategorizace, které umožňuje korekci 10 %, 5 % nebo 2 %. Opakuje, že nedošlo k zavedení takových podmínek, které by znemožnily účast jiných zájemců, a nedošlo ke změně ekonomické rovnováhy, že k neuplatňování zádržného došlo z jeho iniciativy, jeho úmyslem nebylo nedodržovat podmínky poskytnutí dotace. Poukazuje dále na bod 4) návodky týkající se formálního pochybení. Sumarizuje své žalobní body a opakuje již uvedené.

[4] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou. Pokud uplatňování zádržného z jednotlivých faktur mělo působit účetní problémy, měl to žalobce zohlednit při přípravě zadávacího řízení, žádnou komunikaci s dodavatelem, že by to mělo činit účetní problémy, pak nedoložil, uváděl, že k neuplatňování zádržného došlo z jeho iniciativy. Stanovení zádržného má na potenciální účastníky finanční dopad, neboť ten může disponovat platbami dříve. S argumentací v námitkách se žalovaný stručně vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Kategorizace sankcí vychází z dokumentu Evropské komise. K otázce přiměřenosti korekce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2023, sp. zn. 6 Afs 135/2022.

[5] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je mj. uvedeno, že administrativní chybou nebylo uvedeno porušení č. 46 písm. a) Pravidel pro výběr dodavatelů, přestože tato skutková podstata byla v oznámení popsána. Sankce dále byla uložena podle bodu č. 23 Kategorizace sankcí – Podstatná změna smlouvy na plnění zakázky, ač měla být udělena podle bodu č. 20 – Podstatná změna smlouvy na plnění zakázky. Ohledně porušení č. 46 Pravidel pro výběr dodavatelů podle názoru žalovaného nedopadá na tuto skutkovou situaci namítaný rozsudek Pressetext, když neuplatnění 10 % zádržného považuje žalovaný za zásadní parametr, podle něhož se potenciální účastníci rozhodují, zda se do výběrového řízení přihlásí, či nikoliv. Stanovení zádržného má pro ně jednoznačný finanční dopad, jelikož vítězný účastník nemůže disponovat částí finančních prostředků, které mu vzhledem k odvedené a vyfakturované práci náleží. V tomto konkrétním případě částka zádržného při realizaci zakázky dosáhla více než xxxx Kč, tato částka mohla vést k tomu, že se někteří potenciální účastníci nemuseli do výběrového řízení přihlásit, jelikož za této podmínky nemuseli být schopni zakázku realizovat. Pokud by bylo při vyhlášení výběrového řízení známo, že zádržné nebude uplatňováno, mohli se potenciální účastníci přihlásit, vítězný účastník tak zvýhodněn byl, neboť mohl disponovat finančními prostředky přesahující xxxxx Kč, a to řádově o 1 až 6 měsíců dříve, než bylo smluvně dohodnuto. Změnu ekonomické rovnováhy nelze vztahovat pouze k možným úrokům, které mohl vítězný účastník získat dříve, než bylo plnění smluvně dohodnuto. Ke změně ekonomické rovnováhy ve prospěch vítězného účastníka dochází i v případě, kdy ten

obdrží platby dříve, než bylo dohodnuto, a může s nimi volně disponovat. Toto zvýhodnění nebylo pouze bagatelní, což se může jevit pouze tehdy, pokud je celková cena díla poměřována s možnými úroky, ale je nutné vycházet z částky zádržného, která přesahuje xxxxx při celkové ceně díla přesahující xxxx Kč. Argumentace článkem 47 Pravidel pro výběr dodavatele je nerelevantní, neboť nedošlo ke zvýšení ceny díla. V daném případě nebyla splněna podmínka v tom smyslu, že potřeba změny platebních podmínek byla vyvolána okolnostmi, které příjemce dotace jednající s řádnou péčí nemohl předvídat, proto se této výjimky nemůže dovolávat (tato skutečnost musela být známa žalobci již při vyhlášení výběrového řízení). Pochybení tak nebylo pouze formálního charakteru. Sankce byla uložena na základě článku 20 Kategorizace sankcí, kde je nejnižší sazba 25 %, tato kategorizace vychází z požadavků Evropské komise, proto její uložení nemůže být nepřiměřené.

[6] Z předloženého správního spisu plyne pro posouzení důvodnosti podané žaloby následující.

[7] Podle odstavce 46 Pravidel pro výběr dodavatele: „46) Zadavatel nesmí umožnit podstatnou změnu závazku ze smlouvy, kterou uzavřel na plnění zakázky. Za podstatnou se považuje taková změna, která by

a) umožnila účast jiných dodavatelů nebo by mohla ovlivnit výběr dodavatele v původním výběrovém řízení, pokud by zadávací podmínky původního výběrového řízení odpovídaly této změně,

b) měnila ekonomickou rovnováhu jakéhokoli ze závazků ze smlouvy ve prospěch vybraného dodavatele, nebo

c) vedla k významnému rozšíření rozsahu plnění zakázky.“

[8] Podle odstavce 47 Pravidel pro výběr dodavatele: „47) Za podstatnou změnu závazku ze smlouvy na zakázku se nepovažuje změna, která nemění celkovou povahu zakázky a jejíž hodnota je nižší než a) 10 % původní hodnoty závazku, nebo b) 15 % původní hodnoty závazku ze smlouvy na zakázku na stavební práce.“

[9] Podle odst. 20 Kategorizace sankcí při realizaci zakázky: „20. Podstatná změna smlouvy na plnění zakázky. Podstatná změna smlouvy, která nebyla jasně, přesně a jednoznačně (včetně rozsahu, povahy a podmínek) popsána v zadávací dokumentaci, jakož i taková změna, která mění celkovou podobu zakázky. Podstatnými prvky jsou zejména cena, povaha prací, období realizace, platební podmínky, použité materiály apod. 25 % z hodnoty původní + 25 % z navýšení...“

[10] Podle odst. 12.3 zadávací dokumentace: „12.3 Platební podmínky jsou rozděleny do třech etap následovně: průběžná úhrada ceny díla s měsíční četností. Podkladem pro fakturaci bude vždy oběma stranami odsouhlasený seznam hotových položek z Položkového rozpočtu Nabídky, a to dle jednotlivých hal, z každé takové faktury bude uhrazeno 90 % a zbylých 10 % je zádržné, které bude uhrazeno až po konečném předání jednotlivých hal, ke kterým se bude vztahovat, splatnost faktur je 30 dnů ode dne vystavení faktury, přičemž DUZP je vždy poslední den příslušného měsíce, ze kterého je seznam odsouhlasených hotových položek.“

[11] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[12] V souzené věci není sporu o tom, že nikoliv každá změna smlouvy, ale pouze ta podstatná, může vést ke krácení dotace. Z tohoto předpokladu zřetelně vychází i odůvodnění napadeného rozhodnutí, proto poukaz na zákon o veřejných zakázkách či rozsudek Pressetext soud považuje za nadbytečný. Mezi účastníky je spor veden v té rovině, zda zjištěný skutkový stav zakládá podstatnou změnu smlouvy při realizaci zakázky, což pak dále vede k rozhodnutí o zkrácení dotace (sankci). V tomto směru pak soud nemá za důvodnou ani další argumentaci vztahující se k námitce nedostatečné odůvodněnosti napadeného rozhodnutí, kdy je zjevné, že žalobce nesouhlasí s posouzením skutkové situace. Nejedná se tak o nepřezkoumatelnost ve vlastním slova smyslu, ale o nesouhlas s právním posouzením.

[13] Soud souhlasí s žalovaným, že skutečnost, že nebylo uplatněno zádržné ve výši 10 % z jednotlivých měsíčních vyúčtování při objemu realizace zakázky v celkové výši kolem xxxxx Kč, což představuje zhruba xxxx Kč, představuje podstatnou změnu smlouvy, která mohla ovlivnit případné zájemce o zakázku. Soud souhlasí s tím, že tuto částku je nutné posuzovat jako celek z celkové ceny zakázky, neboť výběrové řízení bylo vyhlášeno na zakázku jako celek, a částka zádržného se tak musí počítat z celé ceny, která mu měla podléhat. Je pravda, že zádržné mělo být uplatněno na jednotlivé částky v průběhu realizace zakázky, proto jeho výše by nemusela v jednotlivých fakturovaných obdobích dosáhnout maximální výše, tedy xxxx Kč. Tuto skutečnost však podle názoru soudu reflektuje odůvodnění napadeného rozhodnutí, když tuto částku hodnotí v časovém období jednoho až šesti měsíců, tedy v době realizace zakázky (tedy v období, kdy zádržné mohlo být uplatněno, přičemž mohlo dojít k uplatnění až na maximální částku zhruba xxxx Kč). Jak bylo shora uvedeno, soud souhlasí s tím, že tato částka musí být hodnocena jako částka, která přicházela v úvahu z celé zakázky, což žalovaný učinil, neboť to bylo v době vyhlášení výběrového řízení okolnost, která mohla mít vliv na rozhodování potenciálních účastníků účastnit se výběrového řízení.

[14] Žalobce ve svých výpočtech tuto skutečnost nebere na zřetel, a vychází z toho, že se jednalo o jednotlivé faktury, kde mohlo být zádržné uplatněno na maximálně 30 dnů, poté by bylo vyplaceno (případně mezi účastníky vyúčtováno). Tím logicky musí žalobce při svém výpočtu dojít k jiným částkám, než žalovaný. Soud takové posouzení žalobce nepovažuje za relevantní pro posouzení případné účasti subjektů ve výběrovém řízení, neboť v něm potenciální účastník hodnotí zakázku jako celek, včetně dohodnutých platebních podmínek. Je v obecné rovině možné, že pro rozpor mezi účastníky nebude celá či určitá částka zádržného vyplacena, žalobcem uváděná lhůta 30 dnů pro jednotlivé faktury tak nemusí být dodržena. Proto podle názoru soudu je nutné vycházet z objektivně uchopitelného údaje, jímž je částka zádržného, která byla v zadání výběrového řízení definována jako 10 % z celé ceny zakázky. To byly podmínky výběrového řízení, těmi se potenciální účastníci řídily, a ty se v průběhu realizace zakázky ze strany žalobce změnily.

[15] Soud má spolu s žalovaným za to, že tato okolnost představuje zásadní parametr pro rozhodnutí účastníka se výběrového řízení účastnit. Jedná se o nezanedbatelnou částku, s níž musí účastník kalkulovat, zahrnout jí do svého ekonomického modelu a podle toho, jaké má finanční či úvěrové možnosti při realizaci zakázky, jí vyhodnotit tak, aby zakázku mohl v dohodnuté lhůtě řádně dokončit. Není tak podstatné, že celková cena zůstane nezměněna, ale v této chvíli je pro rozhodování důležité, jak v čase budou realizovány platby za provedenou a vyfakturovanou činnost.

[16] Pokud žalobce v žalobě uvádí, že na podporu svého shora uvedeného tvrzení odkazuje na judikaturu správních soudů, pak tu nijak nespecifikuje, proto se k této části žalobního bodu soud těžko může konkrétněji vyjádřit.

[17] V dané věci pak není sporu o tom, že nebyla měněna cena díla, rozsah prací či termíny dodání, proto soud se k těmto částem žalobního bodu rovněž nebude vyjadřovat. Pokud žalobce uvádí, že celková doba provádění zakázky v trvání asi sedmi měsíců není tak dlouhá, aby mohla ovlivnit rozhodování potenciálního účastníka účastnit se výběrového řízení, pak soud souhlasí s žalovaným, že se nejedná o dobu natolik krátkou, aby v ekonomickém rozhodování nehrála žádnou roli (doba sedmi měsíců při úročení částky zádržného z celkové ceny díla podle názoru soudu není nezanedbatelnou či bagatelní částkou).

[18] Pokud žalobce namítá, že se jednalo o drobné pochybení administrativního charakteru, pak s tím soud nemůže souhlasit. Žalobce ze své vůle v průběhu provádění zakázky změnil výplatu fakturovaných částek v celkovém objemu 10 % z celkové ceny díla, tedy zhruba 1 miliónu Kč, což soud nepovažuje za drobné pochybení ani za bagatelní částku, ale za podstatnou změnu podmínek výplaty ceny, která byla určena vyhlášeným výběrovým řízením.

[19] Poukaz žalobce na to, že k tomuto kroku dospěl svým rozhodnutím s ohledem na účetní složitost uplatnění zádržného z jednotlivých faktur, pak soud souhlasí s žalovaným, že to měl žalobce zhodnotit při vyhlášení výběrového řízení a promítnout do jeho podmínek. Pokud k tomuto kroku přistoupil v průběhu realizace zakázky, změnil podstatně podmínky takto vyhlášeného výběrového řízení, a musel počítat s tím, že z takového svého postupu bude muset čelit právním následkům, které se k tomu vážou.

[20] Ze všech těchto důvodů považuje soud právní posouzení zjištěného skutkového stavu žalovaným za logické a konkrétně zdůvodněné, přičemž žalobní body na tomto závěru nic nemohou změnit.

[21] Žalobce dále v žalobě poukazuje na to, že měl být použit odst. 47 Pravidel pro výběr dodavatele. S tím soud s ohledem na shora uvedenou argumentaci nesouhlasí – změna podmínek pro finanční plnění v průběhu provádění zakázky ve výši 10 % z ceny zakázky je natolik podstatná změna závazku ze smlouvy, která mohla ovlivnit výběr dodavatele v původním výběrovém řízení, že musí být posouzena podle odst. 46 těchto pravidel. Nejedná se tak o situaci, kdy nejde o změnu, která nemění povahu zakázky (odst. 47 pravidel), ale o změnu, která mohla ovlivnit výběr dodavatele (odst. 46 pravidel).

[22] V dalším žalobním bodě žalobce namítá nedostatečnost odůvodnění napadeného rozhodnutí ve smyslu nevyčerpání jeho argumentace, kterou ve správním řízení uplatňoval. Soud nic takového nezjistil. Odůvodnění sice je poměrně stručné, nicméně lze z něho vysledovat, proč bylo rozhodnuto, podle jakých pravidel a na základě jak zjištěného skutkového stavu. Pokud se žalovaný přímo nevyjádřil k výpočtům žalobce týkajícím se hodnoty zádržného v průběhu času, pak soud uvádí, že žalovaný tento výpočet zjevně nepovažoval za posouzení věci za důležitý, s čímž soud souhlasí. Není úkolem a povinností správních úřadů reagovat na každou jednotlivost uvedenou v podáních účastníka řízení, pokud odůvodnění rozhodnutí jako celek obstojí logickému přezkumu důvodů, které k rozhodnutí vedly. Tak tomu v daném případě bylo a soud tak namítanou nedostatečnost odůvodnění neshledal.

[23] Pokud žalobce namítal, že žalovaný nepostupoval podle bodu 23 Kategorizace sankcí při realizaci zakázky, pak soud uvádí, že podle jeho názoru bylo správně postupováno podle bodu 20 této kategorizace, neboť se jednalo o podstatnou změnu smlouvy na plnění zakázky, kde je přímo stanovena sankce ve výši 25 %. Nebyl tak dán žádný prostor pro snížení této sankce, stejně jako nemohlo být postupováno podle obecného bodu 23, neboť zjištěný skutkový stav svědčí použití zvláštního bodu 23 kategorizace.

[24] V další části žaloby se argumentace žalobce opakuje, soud proto odkazuje na předchozí části odůvodnění tohoto rozsudku.

[25] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[26] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.). Návrhy, které žalobce uplatňoval jako důkazy, jimi nejsou, neboť se jedná o části, které jsou obsaženy ve správním spisu, nebo nebyly pro posouzení věci podstatné.

[27] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu – vykonavateli veřejné správy - tyto nevznikly nad míru obvyklou jeho běžné činnosti, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Podle ust. § 104 odst. 3 písm. a) s.ř.s. v případě, kdy městský soud rozhodoval po zrušení rozhodnutí Nejvyšším správním soudem, je kasační stížnost nepřipustná, mimo situaci, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 13. února 2024

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu